

”ET LETSINDIGT ORD”

MUSIKKEN UNDER BESÆTTELSEN

Af Egon Gaarde

For 10 år siden optrådte trioen her i Munkebo Kulturhus. Dengang var det i regi af Musik Oasen. Denne gang var det Munkebo Kultur- og Biblioteksvenner, der stod for arrangementet.

Publikum nød de mange kendte, men også få ukendte sange fra besættelsestiden. Flere af sangene sang publikum med på, for hvem kan tie, når trioen lagde ud med ”Man bliver så glad når solen skinner”. Karoline Budtz var en ren nydelse. Ikke alene for hendes flotte stemme, men også fordi hun formåede som få sangere at udtale hvert enkelt ord, så det kunne forstås. En efterhånden sjælden evne hos mange sangere. Ren nydelse var det også, at sangene blev akkompagneret af den dygtige guitarist Jens Christian Kwella. En kæmpe oplevelse at høre, hvor fint og stemningsfuldt han formåede at spille op til de mange sange. Det lille og korte forspil til ”Lili Marleen” var ren creme i øregangen. Sangen var skrevet af en soldat under 1. Verdenskrig, der længtes efter sin elskede. Ved en fejltagelse blev den ellers forbudte sang spillet fra en radiokanal, og de tyske soldater elskede den så meget, så den blev spillet igen og igen. Også de engelske soldater elskede den.

Publikum nød de mange sange med tekster af Poul Henningsen, Kaj Munk, Leo Mathisen, Børge Müller og musik af Kai Normann Andersen, Svend Asmussen, Gerda og Ulrik Neumann.

Revyviser med Liva Weels kendte ”Så slår to hjerter sødt i samme takt” og ”Man binder os på mund og hånd”. Der var også plads til Aage Sten-tofts ”Den lille lysegrønne sang” og lidt fra operettefilmen ”Alle går rundt og forelsker sig”

Alle sangene blev dygtigt og trofast akkompagneret af bassisten Kim Mikkelsen. Hvor nydelsen især var stor med en sjæler som "Månestrålen".

Fut i den kom der med "Sådan var det ikke i 90'erne.

Afslutning med ekstranummeret – ja hvad kunne det ikke være andet end: "We'll meet again" udødeliggjort af Vera Lynn.

Stående applaus og tak for en dejlig lørdag eftermiddag!